

Geachte lezer,

Met grote belangstelling heb ik de informatie gelezen met betrekking tot de bijeenkomst van diverse vertegenwoordigers van de BGMC CZSK en de leiding van CZSK.

Tot mijn grote verbazing lijkt de BGMC CZSK, welke ingesteld is om als overlegorgaan te functioneren bij de reorganisatie CZSK, thans zich ook bezig met de herinrichting van het overleg. Laat ik zeggen het gaat over ons, maar niet door ons.

Met andere woorden, op het overlegniveau van de BGMC CZSK in samenspraak met de CZSK-leiding.

Thans is het zo dat de medezeggenschap is geregeld in het Besluit Medezeggenschap (BMD) welke bij Koninklijk Besluit is vastgesteld. Daarmee is het door middel van politieke besluitvorming tot stand gekomen. Hiermee is ook de structuur van het overleg vastgelegd.

Het is derhalve een omgekeerde werkwijze indien de BGMC, thans ook de structuur van het overleg gaat vastleggen. In de voorgestelde structuur komt het mandaat van commandanten en daarmee de soevereine positie aan boord van het overleg op de tocht te staan. Dit is mijns inziens onjuist. Deze wijze van reorganiseren in de medezeggenschap wekt dan de schijn op van achterkamerpolitiek. De MC's bestaan grotendeels niet meer en de leden zijn in afwachting van de nieuwe structuur. Indien door de MC's waaruit de BGMC is samengesteld geen mandaat is gesteld voor de vertegenwoordiger, lijkt deze werkwijze mij niet juist. Het mandaat voor de leden van de BGMC staat immers onder druk indien geen feedback meer gegeven wordt naar de MC's en vice versa.

Het concept organogram zoals roept bij mij toch wat weerstand op. Het DMC zou bij voorkeur niet gevuld moeten worden uit leden van MC's, met als argument dat je dan beroeps-MC'ers krijgt. Ik deel deze mening niet. Als een DMC een onafhankelijk orgaan is, gaat het een eigen leven leiden en wordt niet gedragen door de MC's. Het creëert dan een extra leemlaag die open overleg in de weg gaat staan. De leden van de DMC zullen immers bij deze constructie geen binding hebben met de onderwerpen die door de (G)MC's worden ingebracht.

Een DMC kan wenselijk zijn voor die zaken die GMC's overstijgen, maar net als bij de BGMC's die eerder waren ingesteld, wordt de vergaderdichtheid erg dun omdat er eigenlijk maar heel weinig zaken zijn waar niet binnen MC of GMC over besloten kan worden.

Het gaat dan eigenlijk al over zaken die het overleg ontstegen zijn en eigenlijk al afgetimmerd hadden kunnen zijn door het overleg op GMC-niveau. Als MC's al overleggen op commandanten niveau en GMC's op sous-chef niveau, de volgende stap is dan al de CZSK. De vraag is of er dan nog veel meer uitkomt.

Deze DMC zou, de woorden van LTZ Kesteloo lezende moeten bestaan uit, ...*Je moet je afvragen wat voor soort mensen je daarin wilt hebben. Die moeten toch een bepaald niveau hebben, kunnen praten met directie over beleid. De DMC moet straks een soort Ondernemingsraad gaan worden. Probeer een paar enthousiaste officieren en oversten erin te zetten....*

Men kan zich afvragen of dit de juiste weg is. Juist een ondernemingsraad bestaat uit vertegenwoordigers uit alle geledingen.

De vraag rijst dus waar je nog over moet praten als men er op dit niveau al niet meer uitkomt. Indien het zo is dat bestuurslagen wegvallen zouden ook overleglagen moeten vervallen. M.a.w. als eerdere commandantenlaag (CZM) vervalt, is de BGMC voor die laag overbodig. Alleen een BGMC voor bijzondere omstandigheden is dan nog opportuun.

Het samenvoegen van verschillende eenheden binnen één MC zal leiden tot overleg waar de eenheden zich moeilijk of niet zullen kunnen herkennen. Om over de GMC nog maar te zwijgen.

Met de regeling van de WOR in het achterhoofd waar een bedrijf met 50 werknemers een OR behoren te hebben, kunnen instituten met een zelfde signatuur die nauw samenwerken en geografisch dicht bij elkaar liggen wel een MC vormen en met hun gezamenlijke diensthoofd kunnen overleggen.

Daar waar een eenheid groter is dan 50 werknemers moet overleg kunnen worden met het betreffende diensthoofd.

Mijn zorg strekt zich dus met name uit over het verdunnen van de belangen van verschillende eenheden die de lokale problemen die binnen de eenheid spelen zien verzanden in die van andere eenheden, zoals nu vaak te zien is in GMC's. De bekende 'Neem nu mijn geval' situaties

Het zou dus zuiverder zijn indien iedere eenheid met meer dan 50 personen een eigen MC hebben en overleg voeren met hun eigen diensthoofd.

GMC's zouden er met name moeten zijn over eenheden met een zelfde signatuur, bijvoorbeeld grote bovenwaterschepen, scholen binnen de stelling Den Helder, etc.

Als een GMC dus niet tot overeenstemming kan komen met de betreffende sous-chef, zou dus het punt, zonder extra overleglaag, ter beoordeling kunnen worden voorgelegd aan de CZSK.

Een stap verder zou arbitrage door de CSK kunnen zijn.

Indien ook dit niet bevredigend is wordt toch het terrein betreden waar geen overeenstemming meer te behalen is en eigenlijk alleen een door de minister ingestelde geschillencommissie nog soelaas kan bieden, of de minister zelf.

Hoe vaak is het nu daadwerkelijk een geschil aan deze commissie is voorgelegd en hoe vaak is daar concreet een resultaat gekomen?

Als dus een geschil ontstaat waar de GMC er met haar diensthoofd niet uitkomt, heeft het weinig zin dit nog eens in een nieuw orgaan te bespreken. Gaat het ondertussen niet over zaken die binnen het overleg tussen bond en minister behoren te worde besproken, zoals we dat in de bijzondere commissies (BCKM) hebben gezien?

Zou een GMC niet alleen moeten bestaan, zoals nu, voor verschillende eenheden die functioneel of geografisch aan elkaar gebonden zijn? Ze hebben dan immers dezelfde belangen, doch niet op eenheidsniveau. Dit is ook altijd de bedoeling geweest van de oude structuur.

Door minder binding met elkaar daalt het enthousiasme om in gezamenlijke overlegorganen zitting te nemen.

Door nu bijvoorbeeld alle scholen bij elkaar in een GMC te verenigen ontstaat het probleem dat scholen die geografisch van elkaar gescheiden zijn (bijv. OPSCHOOL , SQN7 en TOKM) wel qua functie aan elkaar gelieerd zijn, maar niets met elkaar te maken hebben voor wat betreft kazernezaken. Uit mijn ervaring durf ik te stellen dat zo'n situatie gaat wringen. Waar moet men terecht als een kazernecommandant maatregelen voorstelt die de werkomstandigheden van het personeel van de school direct beïnvloedt?

De voorliggende reorganisatie van de medezeggenschap roept dus veel vragen op en men kan zich afvragen of dit deel van de reorganisatie niet op een wijze moet plaatsvinden waar met name de bonden, vertegenwoordigers van het overleg en de defensieleiding input moet leveren

BGMC's zouden er met name moeten zijn voor die situaties waar geen MC of GMC zelfstandig over kunnen mee besluiten, zoals reorganisaties.

Het nieuwe BMD zou dus in ieder geval de structuur moeten aangeven en het overleg zou moeten aangeven hoe binnen die structuur te willen opereren.

Als laatste viel op dat in de door de BGMC georganiseerde enquête over de medezeggenschap 10 van de 13 vragen blijken te gaan over de reorganisatie CZSK en niet, zoals in de Alle Hens van september 2006 de suggestie werd gewekt over de medezeggenschap. Zo valt er weinig mee te praten over de medezeggenschap.

Met deze kritische noot hoop ik uiting te kunnen geven aan de bezorgdheid die ik uit het veld, maar ook bij mijzelf heb bespeurd.

Met vriendelijke groet,

Een verontrust MC lid